

הדלקת נרות: 18:54
יציאת השבת: 19:45
רבינו תם: 20:34
ע"פ אופק תל אביב
יב' בניסן התשפ"ד

טוב לחסות בה'

ליל קדושת הסדר

מצורע. ליל הסדר התשפ"ד

הנה קרב ובא, הלילה הקדוש והנורא – 'ליל הסדר', וכבר כתב המהר"ל מפראג זצ"ל כי הטעם שנקרא בשם זה, הוא בכדי ללמדנו שבליילה זה נתברר ונתאמת שכל מעשי ה' הינם בהשגחה פרטית, עם 'סדר' מדויק ולא בדרך טבע ומקרה, אלא הכל עלה במחשבה לפניו ומתקיים בעולם לפי רצונו. הרה"ג אליהו פנחס פרץ שליט"א הביא משל נפלא המלמדנו את דרכו של הבורא יתברך בעולם: "יום אחד, פנה הנכד אל סבתא שלו ואמר לה: "סבתא היקרה, אני כל כך מתגעגע לעוגה הטעימה שלך!". באף חנות אין עוגה טעימה שלך!". הסבתא התרגשה כל כך ואמרה לו שכיוון שהוא שימח אותה, שיביא לה בבקשה מהמטבח את המוצרים: ביצים, שמן, מרגרינה, קמח ואבקת אפיה, ומיד היא תכין לו את העוגה שהוא כה אוהב. לפתע, היא פנתה לנכד המתוק ואמרה לו: "אולי במקום לטרוח בכל המצרכים הללו, אתן לך לאכול רק ביצים רכות, האם תרצה?".

"לא סבתא, זה לא טעים!", אמר הנכד. "אולי תרצה שאתן לך רק מרגרינה?", הוסיפה לשאול. "לא, אני יקיא מכך", הוסיף ואמר. כך שאלה אותו על כל אחד ממרכיבי העוגה, והוא מסרב בתוקף ואומר שאוהב את העוגה כשהיא מעורבת יחד עם כל מרכיביה. עצרה הסבתא לרגע ואמרה לנכדה: "האם שמת לב? כל פריט בעוגה לבדו אינו טעים, אך כשהכל מתחבר יחדיו – נעשית עוגה מושלמת. כך בדיוק בחיים, עוברים על כל אחד דברים פחות נעימים, ולעיתים אנו תוהים מדוע עשה לנו כך אלוקים, אבל אם אנו יודעים שזה רק חלק ממרכיבי העוגה שמכין לנו ה', זה רק חלק מהתוכנית של הבורא הרחמן, ורק אם נתאזר בסבלנות, נגלה שהקב"ה הכין לנו משהו מדהים – עוגה מדהימה, שסידרה לנו את החיים בצורה נהדרת, ונבין שהכל היה לטובתנו!". זהו סוד ליל הסדר, שהלילה הזה גילה שכל מה שעברנו היה בהשגחה, וכי רק ה' יתברך לבדו מנהל אותנו ומסדר כל פרט בחיינו, הגם שאיננו מבינים תמיד את מטרתו. הלילה הזה כה גדול וחשוב, עד שאפילו ישנה מעלה עצומה לעטר את שולחן ליל הסדר, שכתב הצדיק רבי שלמן ומצאפי זצ"ל (יפסח בציון עקע"ט): "המפאר ומקשט את שולחן הסדר בכלים נאים ויקרים, ומעטר את הכסאות בבגדי משי ורקמה לכבוד הלילה הגדול והקדוש, אשר הוא כדוגמת העולם הבא וגן עדן – כך ינהגו עימו בעולם הבא!". פלא נוסף שנאמר במעלת שולחן ליל הסדר, כתב היצחק"ם סופר (שבה"ג ח"א): "בלילה זה יורדת קדושה גדולה משמיים, עד כדי כך שמותר להניח בשולחן הסדר משכונות של גויים למרות טומאתם, לפי שכל כוחות הטומאה מתבטלים בקדושת הלילה". ולמרות שכל השנה אין להתנהג בשררה וכבוד, אלא בענווה והכנעה, ולא להוציא את כל הכלים היפים והמכובדים, אלא לעשות זכר לחורבן, הרי שבליילה זה, כתב רבנו 'כף החיים' (תעב, יב): "עריכת שולחן הסדר וסימניו מתוך שררה, גדולה וכבוד כבני מלכים – מכפרת על מה שנהג שררה וגאווה במשך כל חייו". להגיע לעולם הבא ללא עוון של גאווה בזכות התנהגות בשררה בליל הסדר. לכן, כתב השל"ה הקדוש כי מגודל קדושת הלילה הזה, ראוי להימנע משיחת חולין מתחילת הסדר ועד סופו. שהקב"ה יורד עם המלאכים לכל בית מבתי ישראל לשמוע כיצד הם מספרים את שבחיו וניסיו שעשה ועושה לישראל במצרים ובכל דור... – המשך בעמוד 3

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. ליאורה. אורטל חנה בת הדסה ובי"ב. פנינה בת שושנה ובי"ב. אושרית בת פנינה ובי"ב. משה שמואל בן ולדה. מוריה בת רויטל. נאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה מרים בת דינה ויחיים. רות בת מרים הי"י.

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. אלס בת פרידה. בנים זכרים: הדר בת נחמה.

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. ישראל בן מרים וגרשון. מ"ס צדוק בן גור ומרים בת גליה. יהוקאל בן גורג'יי. גבריאל בן סמינה. יוסף בן נגייה. פרחת בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גילוי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. אסתר בת מזל. יעקב בן שמחה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. לירן בן מזל. משה מושיקו לוי בן מריקה מרים ועזרא. מריקה מרים לוי בת שרה ויעקב. עזרא לוי בן משה ושמחה. אבלין עדינה

העלון מוקדש לע"ג אמנו וסבתנו **רגינה בת נדרה** ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לזיווג הגון במהרה **שקד בת איריס**

לע"ג האשה הכשרה **קלרה חתון בת סלחה** ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש להצלחת **ינון בן רחל**

העלון מוקדש לע"ג **ולרי בן אירנה** ת.נ.צ.ב.ה

אשה בקריאת ההגדה

* האם אשה חייבת לקרוא ההגדה, וכיצד הדבר מסתדר עם הגשת המזון? מרן כותב (סי' תע"ב ס"ד) כי נשים חייבות בארבע כוסות ובכל המצוות הנוהגות בלילה הזה. ממילא שחייבות בסיפור יציאת מצרים.

ואם עסוקה במטבח או עם הילדים, הנכון שתהיה נוכחת בשאלות של "מה נשתנה", בתחילת "עבדים היינו" ואח"כ יכולה לשוב למטבח.

רבנו 'כף החיים' (סי' תעג אות קלו) כי אף בקטע של 'רבן גמליאל אומר' כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו, תיכנס ותקרא זאת, שאם לא אמרו זאת – לא יצאו ידי חובה.

ומוסיף שם הרב כף החיים, שנוהגים לקרוא לה גם לשמוע קטע של "והיא שעמדה", וכן את "אלו עשר המכות שהביא הקב"ה על המצריים במצרים".

עניינים קדושים לערב פסח!

(1) מובא בזוהר (תצוה): "בראש השנה הקב"ה מסתכל איך האדם התנהג בליל הסדר, ועל פי זה הוא דן אותו".

(2) מובא ברש"י (שופטים ו, יג): "הכח של החדרת האמונה מאב לבן בליל הסדר גדול ונורא יותר מכל השנה, ויותר מכל הידיעות שאפשר להעביר בזמן אחר".

ערב פסח

(3) כתב היחזקוני (בראשית כו, ד): "מעלה גדולה לברך את רעהו ובני ביתו בלילה זה, מפני שהוא מסוגל שיתקיימו את כל הברכות הנאמרות בו". ועוד שבלייל הסדר יורד הקב"ה עם הפמליא שלו לבתי ישראל, ויש בידינו לגשת אל הקודש ולבקש על נפשינו לזכות לבנים עוסקים בתורה ובמצוות".

(4) כותב 'אורחות יושר': "הדוחק עצמו לאכול את כל הכזית מצות – לא יצטרך לתרופות, לפי שאם הזוהר הקדוש שהמצה היא מאכל הרפואה והאמונה".

מתוך הספר המבוקש 'לכתחילה' – ליל הסדר, מבית היוצר של סידור 'תתקבל': 052-7632686. חובה לקראת החג

ליל הסדר בבית או עם המשפחה? אנו מתארחים בליל הסדר אצל המשפחה המורחבת, אך שם אינני מצליח לקיים את מצות זהגדת לבנך' כיוון שהסבא מעביר את הסדר.

האם אני מפסיד את המצוה? יש ענין לעשות יחד עם המשפחה המורחבת: א. שמחת החג גדולה ביחד. ב. מרן (סי' תע"ט) כתב שמצוה לחזר אחר הזימון, וכשנמצא עם המשפחה יכול להגיע לזימון בקלות.

ג. מהרמ"א משמע שטוב לעשות כמה משפחות ביחד, כי כאשר קוראים את ההלל, הגדול שבהם אומר "הודו ו"אנא", ואחרים עונים אחריו.

ולגבי עניין שלא מצליח לקיים מצות זהגדת לבנך' כיוון שהסבא מנהל את הסדר, מובא בפסחים (קטז ע"ב) שאדם השומע את ההגדה דינו כקוראה ממש. ואף כסבא מספר, גם האב יוצא י"ח, ויכול האב לקחת חלק ולספר אף הוא.

שינוי תפיסה בחיים

הרה אפרים רכספר Life א

טיפים מעשיים וחשובים: (1) דבר בלשון "מדבר", ודבר גם לעצמך. "אני נמצא עכשיו כאן במצרים, ואני רואה את המצרי מכה מישהו, הוא מזיע, מתכופף ואומר משהו, ופתאום "צעקה", אני מסתובב אחורה ומגלה קבוצה של 25 יהודים סוחבים קרשים ארוכים, וכמה מצרים עומדים מלמעלה ורוקדים, אוי אוי אוי...".

(2) חושים: הכנס את כל החושים, למשל במכת ערוב: קול – "אנו שומעים קולות רבים של בעלי חיים, איזה רעש... אריות צורחים, נמרים, פילים משפריצים מים... איזה ריח של גן החיות... ריח של הכלוב של הקופים... מראה – הפיל הירוק הענק הזה, וואו, והגי'רפה עם הכתמים החומים, משפחות שלמות של גורילות, הנה הקוף קופץ על ילד מצרי... מישוש – איזו פרווה רכה יש

לאריה הזה, אוי הקיפור כ"כ דוקר, טעם – קרבן פסח, איזה בשר חם, יש לזה טעם מיוחד... (3) דרמה: הכנס קטעים דרמטיים לסיפור: שנה טון, תגביה, תוריד טון, תשנה מהירות. דבר לאט, מהר, והכל לפי הסיפור. כשהיהודי בלחץ – הוא מדבר בלחץ. זכור שאת הקדושה של הלילה מקבלים מעשיית המצוות המעשיות בהידור.

(4) תפקידים: הכנס את הילדים לתוך הסיפור. תן לילד תפקיד להיות "משה" או "פרעה", שאל אותם איזה מכה הם אוהבים ותעצים אותה. אל תבדוק אם מקשיבים – תהיה שם.

ילדי ליל הסדר

המצוה הגדולה והחשובה ביותר אשר הינה מהתורה, היא מצות "זהגדת לבנך" – בורא עולם עשה לנו ניסים ונפלאות, בו ראו ושמעו כל העולם על גדולת והשגחת ה' על עמו, והוא ביקש שנעביר זאת בכל דור לילדים בליל הסדר.

אך בבתים רבים סיפור ההגדה לא מצליח לעבור בצורה בה הילדים יושבים בריכוז ובהשתוקקות. מדוע? כיצד אפשר לשפר את ליל הסדר הקרב ובא ולגרום לילדים לשמוע בהשתוקקות והנאה?

תאר לעצמך הרצאה בה עומד מרצה ומקריא באותו טון הסיפור ומתוך הכתב... מה יקרה? הוא יקבל נתוני פיהוק גבוהים וישתעממו. אלא עליו לספר זאת בחוויה כאילו הדבר לפניו:

מה זה? פרווה שחורה עם עינים יורקות? זה דב! אל תספר את הסיפור! תהיה בתוך הסיפור. הרעיון המרכזי של לספר היטב הוא לא לספר, אלא להיות נוכח שם, בתוך הסיפור. זו הדרגה העליונה.

שמעתי בשם ר' צבי פילציק רעיון מדהים. תאר לעצמך שבלייל פסח יש לך אפשרות לשמוע את סיפור יציאת מצרים מגאון מופלג שידוע את כל המדרשים או מאדם זקן מופלג שהיה במצרים, והוא מתאר באופן חי את מה שעבר עליו. למי נלך? בוודאי שעדיף את מי שהיה שם.

בליל הסדר יש הרבה הלכות ורוצים שהכל יזרום כראוי, אך זה יכול לקחת מאיתנו את הרעיון הפשוט ביותר של "לספר את הסיפור".

– המשך מעמוד 1 –

לכן, עיקר העיקרים בלילה זה הוא סיפור הניסים שעשה לנו ה' בצורה מוחשית ביציאת מצרים, עד כדי כך שכתב ה' שפת אמת' כי לפי סיפור והמחשת ניסי יציאת מצרים – יכול כל אדם להגיע למדרגה גבוהה מאד באמונה בלילה.

לכן, כותב ה' ממנוחה וקדושה' כי בליל הסדר יש להתעסק רק בביאור עומק הנס וגבורת ה', ויכולותיו לשנות הטבע, ולא בדברי חידודים ופלפולים בהגדה.

ובפסקי תשובות (סתעיה א"ל) הביא כי יש הנוהגים לספר בביתם את הניסים הפרטיים שעשה ה' עימם ועם קרוביהם, שהוציאם מצרה לישועה. סיפר הרה"ג אליהו פנחס פריץ שליט"א (מקשיבים לקולך): "המעשה המדהים הבא אירע אצל משפחה אחת בארץ. כמו בכל המשפחות הטובות, הגיעו הילדים הנשואים לעזור להורים בניקיונות וההכנות לחג הפסח. כשהיו רווקים, היו עוזרים להוריהם, וכעת כשהתחתנו, הם אינם משאירים את עול הניקיון להורים המתבגרים לבדם, אלא מסיימים לעזור בביתם ומגיעים להוריהם לעזרה.

באותה משפחה, הגיעה הכלה לבדה לבית חמיה וחמותה והחליטה להפתיע את חמותה ולשמחה. היא מקבלת יחס טוב והרגשה נעימה, כך שהרגישה כיף ונעים להגיע לבית ולהפתיע אותה. היא החלה לסדר, לנקות, להוריד חפצים שאינם בשימוש, ואף שקיות בגדים ישנים שעמדו זמן רב בבית לצורך פינוי, וחזרה מהר לביתה. והנה, לאחר כמה שעות הגיעה חמותה לבית ונשימתה נעתקה. השיש, הכיור, התריסים מבריקים – איזה אושר ואיזו שמחה. היא נכנסה לחדרים וראתה שהכל

מסודר ונקי, והרבה קרטונים ריקים נזרקו לפח, שקיות בגדים ישנים הושלכו לאשפה, וליבה התמלא באושר ושמחה. 'אינני מאמינה איזו שמחה גרמה לי כלתי המדהימה', התרגשה.

עד שלפתע, נכנסה החמות לחדרה קשה. היא נזכרה בדיעה קריטית וחשובה: בחדר שלה, ישנה שקית עם בגדים ישנים. היא אומנם נראית כשקית המיועדת לאשפה, אך האמת כי היא משמשת כמסתור ושמירה לכל שרשראות הזהב והיהלומים היקרים שלה.

היא רצה בבהלה לחפש את השקית, אך

היא לא רואה אותה. היא החלה להילחץ – אוצר התכשיטים שלה בשווי של עשרות אלפי שקלים עומד בסכנה.

היא החלה להפוך את הארונות ולחשוב אולי הכלה הניחה אותו במקום אחר, אך היא לא ראתה זאת באף מקום. היא בכוונה החביאה זאת בשקית הנראית כאשפה, על מנת להחביא אותה מגנבים ו'אינשי דלא מעלי'.

היא התקשרה לכלתה וניסתה להתעשת ולהירגע. הכלה שציפתה לטלפון בשמחה והתרגשות, שמעה את חמותה אשר התעלתה מעל עצמה ופתחה בשבח והודאה. "איין לי מילים להודות לך על ההפתעה. את מיוחדת, כמה שימחת אותי", אמרה לכלתה שנהנתה מכל מילה, ואז הוסיפה בנימה רועדת: "תגידי מאמי, ראית אולי שקית שחורה עם בגדים ישנים בפניה של החדר שלי?".

הכלה ששמעה את הקול הלחוצ של חמותה, הגיבה בגמגום: "אא...מממ...כן, זרקתי אותה ועוד כמה שקיות של בגדים

גיליון 'מקשיבים לקולך'

ישנים שמיועדים לזריקה, ליד הפח הזבל מתחת לבית. מדוע את שואלת, האם היה שם משהו חשוב?!" "אהה... היה לי שם איזה משהו, אבל אני רצה לבדוק, תודה רבה, נדבר כבר", ניתקה החמות את הטלפון בלחץ ורצה מהר במדרגות אל הזבל. היא הגיעה אל הזבל, אך לא היה זכר לכל השקיות. חלפו שעות בודדות מאז שזרקה אותן הכלה, ונראה כי הגיעו עובדי הניקיון פינו את האשפה, או שהגיעו אנשים נזקקים שהתעניינו בתכולת השקיות ולקחו אותן אליהן. החמות הרגישה שעולמה נחרב עליה, במשך שנים היא מצפינה ומחביאה את שרשראות הזהב והיהלומים בקנאות ובדבקות, ומיד בסיום השימוש בתכשיטים אלו, היא מחזירה אותם לשקית 'התמימה'. והנה, ברגע אחד של 'חסד ללא ידיעה' היא נותרה חסרת כל התכשיטים והשלל הגדול שצברה במשך כל החיים מבעלה.

היא חזרה לכיוון ביתה כשכעס ותרעומת קשה צפה בליבה על כלתה: "מה זה הדבר הזה? להגיע לבית שלי ולזרוק לי דברים בלי רשות?!... נכון, רצית לשמח אותי, הכל טוב ויפה. אבל מכאן ועד לזרוק דברים אישיים שלי בלי לדבר איתי? אני משתגעת מזה, עדיף היתה שלא תבוא. ובכלל, מי יחזיר לי עכשיו את כל היהלומים שלי, את השרשראות זהב היקרות שלי, בהן אני משתמשת כבר שנים רבות?!"

היא הרגישה שהיא רוצה 'לאכול' את כלתה. היא החלה לעלות במדרגות מתוסכלת ושבורה, אלא שבכל מדרגה שעלתה, החלה להרהר באמונה על המצב. "אבל הרי רק בשבת האחרונה קראתי באחד העלונים כי 'איין אדם נוגע במוכנ לחברו כמלא נימה', כך שאף אדם לא יכול להזיק לי ולקחת את הכסף שלי..."

– המשך בעמוד 4 –

"אמר בן עזאי, בשמך יקראוך, ובמקומך יושיבוך, ומשלך יתנו לך, איין אדם נוגע במוכנ לחבירו, ואיין מלכות נוגעת בחבירתה אפילו כמלוא נימה" (יומא לח). רק עם אמונה תמימה בהשגחת ה' על כל צעד יכול לתת לאדם את מנוחת הנפש בעולם הזה, את השמחה ואת התקווה, כי הכל הוא 'מעשה ידיו' יתברך!

חתונות של אמונה

קטעי החיזוק מתוך
'לכתחילה - ליל הסדר'
052-7632686

מעלה ליל הסדר

- המשך מעמוד 3 -

ואם בכל זאת הדבר קרה - כנראה שזו היתה גזירת שמיים, ולא הכלה אחראית לאשמה". היא המשיכה לעלות במדרגות וחיזוקי אמונה נוספים הציפו את ליבה: "אמר רבי יהודה: כשם שמזונותיו של אדם קצובין מראש השנה ועד ראש השנה, כך חסרונותיו קצובין מראש השנה ועד ראש השנה" (ביב יא)...

היא נזכרה בסגולה הנפלאה של רבי חיים מוולאז'ין זצ"ל: "כשהאדם קובל בלבו לאמר: 'הלא ה' הוא האלוקים האמיתי ואין עוד מלבדו יתברך שום כוח בעולם, וכל העולמות כלל והכל מלא רק אחדותו הפשוט יתברך שמו. ומבטל בלבו ביטול גמור, ואינו משגיח כלל על שום כוח ורצון בעולם, ומשעבד ומדבק טוהר מחשבתו רק לאדון יחיד ברוך הוא - כן יספיק הוא יתברך בידו שממילא יתבטלו מעליו כל הכוחות והרצונות שבעולם, שלא יוכל לפעול לו שום דבר כלל..."

האבידה והצער מאד קשים לי, אך זה רצון ה' לעשות זאת לטובתי, הרהרה לעצמה. "ואף אם אכעס עליה, וכי זה יחזיר לי את הזהב הרב שאבד? זה רק ירחיק אותה ואת בני ממני!". היא עמדה בכניסה לביתה, מנגבת את דמעות הגעגועים לתכשיטיה ואמרה: "רבונו של עולם, אני מבינה שזה אתה, אבל זה ממש קשה לי. אני מבטיחה כאן ברגע זה שלא לדבר עם כלתי מטוב ועד רע, לא אכעס עליה ולא אספר לה כלל על השרשראות והזהב הרב שנעלמו. אני מקבלת זאת באמונה שלימה, עם כל הקושי. אבל אני מתחננת..."

אני מבקשת ממך, מלך מלכי המלכים, שבזכות כך תעזור לי עם שלושת הילדים הרווקים שנותרו לי בבית. מה יהיה איתם? שנים שהם לא מוצאים את זיווגם, ואנחנו מתבגרים. תבנה להם את הבית שלהם ותשמח אותנו. זו כל בקשתי אבא, אנא..."

היא עמדה בהתחייבות ולא סיפרה לכלה מאומה על האבידה והצער הרב שנגרם. היא ראתה אותה בחג והודתה לה בלי

סוף, פירגנה לה ואמרה לבנה שהוא זכה באשת חיל. אוי, כמה שזה היה לה קשה. רבותיי, איזה רעש גדול ועצום היא עשתה בשמיים. כל מעשה וכל התגברות נצפים בשמיים. והנה, בעיצומו של חול המועד פסח, מקבלת החמות טלפון. היתה זו שדכנית המכירה את המשפחה, שהתקשרה להציע שידוך לבת הגדולה והמבוגרת. לאחר כמה ימים, מתקשר שדכן ומציע הצעת שידוך מיוחדת לבן השני המעוכב שנים רבות, ולאחר עוד כמה ימים בודדים הבת השלישית מקבלת הצעה של בחור עילוי ממשפחה חשובה. רבותיי, תוך חצי שנה התחתנו שלושת ילדיה המבוגרים, בזה אחר זה!!!. לאחר חודשים שלמים שלא היתה שום הצעה, ולאחר שנים של פגישות והצעות, והנה לפתע הגיעו הישועות בצרורות.

לאחר חתונת הילדה האחרונה, אמר האב לאשתו: "תראי מה זה, איך למרות שלפעמים הכל נראה תקוע, ברגע אחד יכולה להגיע הישועה וכל ילדינו נשואים ב"ה". חייכה האם (החמות) ואמרה: "רצייתי לעשות 40 יום 'נשמת כל חי', 40 יום תפילה בכותל, 40 יום פרק שירה לישועת הילדים המבוגרים שלי, אך נוכחתי לראות כי יותר מכל דבר, הנחת - רוח הכי גדול נגרם לה' יתברך שהאדם מתעלה מעל הטבע שלו, עושה לפניו משורת הדין, מבליג, מוותר ומרחם, זה עושה נחת רוח לה' בשמיים וחשוב יותר מהכל. זה פותח את כל השערים!. כעת אני מרגישה כמה היה שווה לשתוק ולא לזרוק כמה מילים, ובזכות כך זכיתי לשלוש חתונות ב"ה". אומרים חז"ל (מכות כג): "בא חבקוק והעמידן על אחת (חבקוק ב, ד): "וצדיק באמונתו יחיה", שבדור האחרון הדבר שיחזיק את בני האדם, היא האמונה בה' יתברך, שהוא הכח הגדול בעולם!. ובלילה הזה ע"י סיפור ניסי ה' והשגחתו ניתן לשאוב אמונה וביטחון בה לכל השנה ולזכות לקרבת ה' גדולה. לכן, כותב החזקוני (בראשית כג, ד): "מכל ימות השנה, בחר יצחק אבינו לברך את בנו בברכות הגדולות והמפורסמות של זיתן לך האלוקים, בליל הסדר, שאז שערי שמיים פתוחים לקבל כל ברכה, לכן, למרות הזמן המצומצם - ישתדל לברך את בניו מעומק דליבא". ונחתום בדברי רבנו החיד"א (מורה באצבע, ז, ט): "בעת שאומר היהודי בסיום ליל הסדר את 'שיר השירים' - כל העולמות העליונים מאירים ומזהירים, וכל האומרו בשמחה ובדבקות - מתבטלים מעליו כל גזרות קשות".

לתגובות: 052-7151858
רחוב משה בריל 9, ת"א, מספ' אחיאל
DANIEL777ACHIEL@GMAIL.COM

המוהל הרב רזיאל צדקיהו
הזמנת בריתות בארץ ובחו"ל,
יחס אישי וליווני מקצועי לפני
הברית ואחריה, ייעוץ הלכתי ורפואי,
מענה טלפוני 24 שעות: 050-4151127

ההקדשה המרכזית
העלון מוקדש לרפואה והצלחה: עדחנה בת פרוחה, אבשלום בן ויולט, יונה בדיחי בת טורקיה, גאולה בת דבורה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, עידו בן אורנה, שרון בן זכה. מול בת רינה. לזיווג והצלחה: בן בן נאוה, הודיה בת רבקה, ד.ד.ב.ס.ש. לעיני: שלום בן צביה.
תודה רבה!
להורים היקרים המוסרים נפשם לעלון מדי שבוע.
ה' ישלם להם שכרם באושר ושמחה, אמן!

עלון מוקדש לעילוי נשמת אביבה מירי בת עובדיה ומזל יעיש ז"ל

בכל שבת - אסור, אך בליל פסח שחל בשבת - מותר! באיזו הלכה מדובר? מיה

עלון מוקדש לעילוי נשמת אביבה מירי בת עובדיה ומזל יעיש ז"ל

בכל שבת - אסור, אך בליל פסח שחל בשבת - מותר! באיזו הלכה מדובר?

עלון מוקדש לעילוי נשמת אביבה מירי בת עובדיה ומזל יעיש ז"ל